

Ur *Offensiven*¹ nr 13 2010

Davis Kaza

Så kan SD-rasisterna bekämpas

Med 340 000 röster (5,7 %) i riksdagsvalet fördubblade SD sitt röstetal och blev valets segrare. Dessutom lyckades partiet ta mandat i 245 kommuner och 15 landsting. Framgångarna innebär att SD kan inkassera över 300 miljoner kronor i partistöd de kommande åren.

Att SD blivit en maktfaktor i svensk politik är ett hot mot arbetare och låginkomsttagare – oavsett härkomst. Frågan är hur Sverigedemokraterna kan bekämpas? För att besvara detta måste man analysera orsakerna till SD:s framgångar.

1. Sverigedemokraterna har högst stöd bland ungdomar samt bland arbetslösa och sjukskrivna (SVT Valu). Hög arbetslöshet och nedskärningar kombinerat med allt mer osäkra anställningar har skapat otrygghet. Globaliseringen innebär dessutom ett ständigt hot om att jobb ska flyttas utomlands. Denna oro, som förstås är störst bland de grupper som inte har något jobb, har utnyttjats skickligt av SD – som spelat ut jobb mot invandring.

2. Hela 10 % av personer som beskrev sig ha ”lågt förtroende för politiker” röstade på SD (SVT Valu). SD kanaliserade en del av det berättigade missnöje som finns mot de etablerade partierna, som i 20 år genomfört ständiga nedskärningar. Samtidigt har politikerna höjt sina egna ersättningar. För många blev en röst på SD ett förvridet sätt att protestera mot etablissemangen.

3. SD är en del av en internationell trend av ökad islamofobi. USA:s ”krig mot terrorismen” har piskat upp islamofobiska stämningar i hela världen. I USA fängslades muslimer utan rättegång och sattes i fånglägret Guantanamo. Hetsen mot muslimer har legitimerat fördomar mot invandrare. Detta har, i sin tur, skapat en miljö ur vilken SD kunnat värva röster.

Det går inte att avfärda SD:s 340 000 väljare som ”rasister”. Ska SD marginaliseras måste man istället inrikta sig på att vinna över de SD-väljare som är oroliga för jobben och som vill protestera mot de etablerade partierna – men som inte är medvetna rasister. Många av dessa kan vinnas över – om man visar hur SD:s politik slår tillbaka mot dem själva.

Vilka metoder ska då användas i kampen mot SD? Tyvärr har stora delar av den anti-rasistiska rörelsen riktat in sig på att tysta några få sverigedemokrater som håller torgmöte – ofta genom äggkastning och vuvuzela-oväsen.

Metoden har gång på gång resulterat i att blickarna riktats bort från SD:s politik. Istället har SD, med medias hjälp, kunnat måla ut sig som martyrer.

Ska SD:s framgångsvåg kunna brytas krävs istället metoder som gör att fokus hamnar på SD:s arbetarfientliga politik. Den kraftfulla ”vänd-rasisterna-ryggen”-protesten i Umeå den 27 augusti, som kombinerades med flygbladsutdelning till alla passerande, är ett exempel på en sådan lyckad protest där SD:s politik sattes i centrum. I slutänden speglar metoderna som används i arbetet mot SD ett partis eller en organisations orientering. Vill man vinna SD:s arbetarväljare för en bättre politik – eller prioriterar man äggkastning tillsammans med andra redan övertygade antirasister.

¹ *Offensiven* är organ för ”Rättvisepartiet Socialisternas Enhetslista”, en utbrytargrupp ur Rättvisepartiet Socialisterna med huvudsaklig förankring i Umeå.

De spontana protester som uppstått runt om i landet efter valet måste inriktas mot ett långsiktigt politiskt arbete med inriktning mot arbetsplatser och fackföreningar. Detta för att ta debatten med SD:s väljare – men även för att organisera protester mot nedskärningar och dåliga arbetsvillkor, för fler jobb och höjda löner. På sikt är kampen mot SD också en kamp för bygget av ett nytt politiskt alternativ för alla arbetare och låginkomsttagare som idag känner sig övergivna av de gamla arbetarpartierna.

Sanningen om SD-rasisternas politik

Rasistisk politik innebär att man bedömer och behandlar människor olika utifrån etnisk bakgrund, religion och språk.

Detta i syfte att splittra och spela ut olika grupper mot varandra. Sverigedemokraterna pratar inte lägre om ”ras” utan om ”kultur”. Den ”ariska rasen” hotas inte längre av ”rasblandning” utan det är den svenska kulturen som hotas av ”mångkultur”. Vi har listat några exempel på SD:s rasistiska politik:

*** ”Invandringsbroms före pensionsbroms”**

I SD:s TV-reklam från valrörelsen sinar pengarna i statsbudgeten. En pensionär med rullator tävlar med burka-klädda kvinnor med barnvagnar för att komma åt de sista pengarna som finns kvar. Speakerrösten talar om att den 19 september kan tittaren välja ”invandringsbroms före pensionsbroms”. Detta är ett ovanligt naket exempel på hur SD ställer olika grupper mot varandra, i det här fallet pensionärer mot invandrare. Det är klassisk rasistisk politik.

*** ”Snattar en 15-åring så ska hela familjen utvisas”**

Dessa ord fälldes av SD-ledaren Jimmie Åkesson i tidningen Expressen år 2006, som en kommentar till en punkt i partiets invandringspolitiska program. Svenskar och invandrare ska, enligt Åkesson, behandlas olika av rättssystemet – även detta rasistisk politik.

*** Obligatoriska HIV-tester av asylsökande**

I några av världens fattigaste delar finns det stora problem med HIV. SD vill tvinga de människor som flyr från dessa områden att göra HIV-test. Men om SD på allvar var oroliga över spridningen av HIV skulle de kräva att de svenskar som rest i samma områden också ska tvingas testa sig. Men det kräver de inte. Istället handlar det om att misstänkliggöra och utmåla invandrare som smittospridare. Rasism!

Falsk jobbpolitik

SD försöker att spela på den oro som många känner inför nedskärningar och ökande arbetslöshet.

SD säger sig försvara arbetarnas intressen och jobben. Men det märks varken i SD:s program eller praktiska politik. Tvärt om. Ett av huvudkraven i partiets arbetsmarknadspolitiska program är en förändring av lagen om anställningsskydd, LAS, så att företag ska få lättare att sparka folk. Men SD har dessutom själva bidragit till att göra folk arbetslösa. I Höganäs röstade SD för att ge 16 lärare sparken! Bakom SD:s snack om att ”försvara arbetarnas intressen” döljer sig alltså traditionell arbetarfientlig högerpolitik. SD drömmer om att få ingå i Reinfeldt-regeringen.

Tre myter om invandringen

”Det pågår en massinvandring”

År 2009 invandrade 102 000 människor till Sverige. 39 000 människor utvandrade. Den största andelen kom till Sverige för att arbeta eller studera (45 %). Ungefär hälften var från

europiska länder, varav 22 000 var återvändande svenskar eller nordiska medborgare. Drygt en femtedel av invandrarna är flyktingar eller anhöriga till flyktingar. Utan invandringen skulle Sveriges befolkning minska.

Översvämmas just Sverige av flyktingar? 16 miljoner människor befinner sig på flykt utanför sitt eget hemland. De länder som tar emot flest flyktingar är Pakistan, Iran och Syrien (47 % av alla flyktingar). Bara en liten rännil kommer till Sverige. Och trots att Sverige tar emot fler flyktingar än många andra länder i Europa så är det ändå bara en av tio asylsökande som får stanna i Sverige. Det behövs fler jobb. Att jobben försvinner trots att banker och stora företag går med miljardvinster är det som är skrämmande.

(Källa: SCB, Migrationsverket, UNHCR)

”Invandrarna är kriminella”

Nästan 80 % av alla brottsmisstänka personer är födda i Sverige. Av de utrikes födda har 95 % aldrig misstänkts för något brott. Det är 2,1 gånger vanligare att invandrare misstänks för brott än svenskar. Kön och social bakgrund spelar dock en mycket större roll än etnicitet när det gäller brottsbenägenhet. Det är 3,5 gånger vanligare att män misstänks för brott än kvinnor. Jämför man personer med olika ekonomiska förhållanden är skillnaden ännu större – det är 6,1 gånger vanligare att personer som går på socialbidrag misstänks för brott än de som har jobb.

(Källa: Brottsförebyggande rådet, BRÅ)

”Invandrarna tar jobben”

Faktum är att invandrare oftare diskrimineras på arbetsmarknaden. En studie från 2007 visar att det är 50 % vanligare att personer med svensk klingande namn kallas till jobbintervju än personer med arabisk klingande namn. Enligt FN utmärker sig Sverige på just denna punkt i en internationell jämförelse.

27 000 personer kom till Sverige som arbetskraftsinvandrare år 2009 – en fördubbling jämfört med för fem år sedan. Arbetskraftsinvandringen måste dock jämföras med att över en miljon människor står utanför arbetsmarknaden. Invandrare har också ofta de sämsta jobben med usla löner och villkor, som t ex bärplockarna i Västerbotten.

(Källa: SCB, FN/ILO, Migrationsverket)

Svenskar och invandrare måste kämpa tillsammans mot arbetsgivares och SD:s försök att ställa olika grupper mot varandra. Bland annat måste kollektivavtalen försvaras – för allas rätt till bra löner, bra arbetsmiljö och anständiga villkor på jobbet.

Artiklar av Davis Kaza